

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobkyně: **Z. Č.**, narozená X
bytem X
zastoupená JUDr. Jiřím Císařem, advokátem
sídlem Revoluční 551/6, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108577/2025, a č. j. KUUK/108713/2025, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108713/2025, **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108577/2025, **se zamítá**.
- III. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **2 000 Kč** za podání návrhů na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se společnou žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108577/2025, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „stavební úřad“) ze dne 13. 3. 2025, č. j. MMUL/OÚPSŘ/S/121468/2025/Drab, kterým stavební úřad zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby nazvané „*Kůlna na nářadí, otevřený přístřešek a oplocení pozemku*“, na pozemku parc. č. X v k. ú. X.
2. Žalobkyně se stejnou žalobou dále domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108713/2025, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 10. 2. 2025, č. j. MMUL/OÚPSŘ/S/63196/2025/Drab. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nařídil žalobkyni odstranění souboru staveb „*Kůlna na nářadí, otevřený přístřešek a oplocení pozemku*“, na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Současně stavební úřad uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. V žalobě žalobkyně současně navrhla, aby soud dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznal žalobě proti oběma napadeným rozhodnutím žalovaného odkladný účinek, neboť by odstraněním stavby, která je již navíc v souladu s územním plánem, v důsledku nesprávných, nezákonných a nepřezkoumatelných rozhodnutí správních orgánů, nastala pro žalobkyni nenahraditelná újma tím, že by došlo k odstranění stavby, přičemž takovou újmu by nebylo možno v budoucnu napravit.
4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že rozhodnutí o návrhu ponechává na úvaze soudu.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

7. Soud se nejprve zabýval návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108713/2025, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 10. 2. 2025, č. j. MMUL/OÚPSŘ/S/63196/2025/Drab, kterým bylo žalobkyni nařízeno odstranění souboru staveb „*Kůlna na nářadí, otevřený přístřešek a oplocení pozemku*“, na pozemku parc. č. X v k. ú. X.
8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel z rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/108713/2025, jímž byla žalobkyni pravomocně uložena povinnost odstranit předmětnou stavbu. Je tudíž zřejmé, že výkon napadeného rozhodnutí povede k odstranění souboru staveb na náklady žalobkyně, čímž by jí byla způsobena újma. Existence újmy dle § 73 odst. 2 s. ř. s. je tak na straně žalobkyně zjevná již ze samotného napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
9. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že dle obsahu napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobkyně. Z rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/108713/2025 totiž plyne, že účastníkem řízení o odstranění stavby byla pouze žalobkyně; z uvedeného rozhodnutí tedy neplyne, že by přiznáním odkladného účinku žalobě žalobkyně mohlo dojít k újmě třetích osob. Soud dále upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž, je-li základem právní věci přezkoumávané v řízení před správním soudem (pravomocně uložená) povinnost účastníka řízení odstranit stavbu, správní soudy zpravidla shledávají naplnění podmínek pro vyhovění návrhu účastníka řízení na přiznání odkladného účinku žaloby nebo kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud totiž konstantně judikuje, že odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě mělo už jen akademický charakter a nemohlo by mu poskytnout efektivní ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015–17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016–40, či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016–52). Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
10. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s. V předmětné věci nepochybně existuje jednak veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu a jednak i obecný zájem na ochraně majetku. Soud proto musel především poměřovat, zda zájem žalobkyně převáží i nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu a nad zájmem na ochraně majetku. Za situace, kdy předmětná stavba již prokazatelně existuje delší dobu, dospěl soud k závěru, že újma hrozící žalobkyni v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem. Soud zároveň přihlédl k tomu, že pokud by žalobě nepřiznal odkladný účinek, případné vyhovění žalobě by představovalo toliko vyprázdňené rozhodnutí, jež by maximálně deklarovalo porušení zákona, avšak bez faktického vlivu na zachování předmětné stavby. Zájem žalobkyně na tom, aby mohla být žaloba řádně projednána, aniž by před vydáním meritorního rozhodnutí postihl předmět řízení výkon, jenž mu podle napadeného rozhodnutí hrozí, není tudíž v rozporu s veřejným zájmem. Lze proto uzavřít, že i třetí podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě byla splněna. Soud proto

výrokem I. usnesení rozhodl tak, že podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108713/2025, přiznal odkladný účinek.

11. Dále soud posuzoval též návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2025, č. j. KUUK/108577/2025, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 13. 3. 2025, č. j. MMUL/OÚPSŘ/S/121468/2025/Drab, kterým stavební úřad zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby nazvané „*Kůlna na nářadí, otevřený přístřešek a oplocení pozemku*“, na pozemku parc. č. X v k. ú. X.
12. Má-li mít návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného úspěch, musí být z její strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti pro přiznání odkladného účinku žalobě. To však žalobkyně neučinila, neboť vůbec neuvedla, a ani neprokazovala, v čem spatřuje újmu na její straně a její závažnost tím, že bylo zastaveno řízení o její žádosti o dodatečné povolení stavby.
13. Soud proto shrnuje, že žalobkyně neunesla břemeno tvrzení ohledně vzniku újmy v souvislosti s rozhodnutím žalovaného č. j. KUUK/108577/2025.
14. Bez tvrzení, jaká konkrétní újma může žalobkyni vzniknout, a bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda výkon či jiné právní následky napadeného rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení o její žádosti o dodatečné povolení stavby, jsou způsobilé žalobkyni přivodit újmu dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobkyni, která tuto povinnost nesplnila, neboť její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/108577/2025 neobsahuje žádné tvrzení jakkoli specifikující újmu a závažnost újmy, jež údajně žalobkyni hrozí v souvislosti se zastavením řízení o její žádosti o dodatečné povolení stavby.
15. Veden těmito úvahami soud rozhodl výrokem II. usnesení tak, že návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/108577/2025 zamítl.
16. Výrokem III. tohoto usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatky za dva návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Jelikož žalobkyně podala dva návrhy na přiznání odkladného účinku proti dvěma různým rozhodnutím žalovaného, je povinna za návrhy zaplatit celkem 2 000 Kč (2x 1 000 Kč). Splatnost předmětných poplatků poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

17. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1549003225**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 10. září 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu